Pokročilá algoritmizace

amortizovaná složitost, Fibonacciho halda, počítačová aritmetika

Jiří Vyskočil, Marko Genyg-Berezovskyj 2009

Amortizovaná složitost

- Asymptotická složitost často dostatečně nevypovídá o složitosti algoritmů, které se spouštějí v sekvencích, a u kterých je jejich složitost proměnlivá, závislá na vnitřním stavu jejich datových struktur.
- Amortizovaná časová složitost je průměrný čas potřebný pro vykonání určité operace v sekvenci operací v nejhorším případě. Na rozdíl od časové složitosti v průměrném případě nevyužívá pravděpodobnosti. U amortizované složitosti je průměrný čas na operaci skutečně zaručený.
- Základní myšlenka amortizované složitosti spočívá v tom, že operace s nejhorší složitostí změní stav datové struktury algoritmu tak, že tento nejhorší případ nemůže nastávat příliš často, tudíž amortizuje svou cenu.

Pokročilá algoritmizace

Amortizovaná složitost

příklad

- □ Složitost vkládání prvků do tzv. *dynamického pole*.
- □ **dynamického pole** je pole, které zdvojnásobuje svou velikost pokaždé, když dojde k jeho naplnění.
- □ Samotné vkládání prvků (bez nutnosti realokace) vyžaduje čas
 O(1), pro N prvků tedy také O(N).
- □ V případě naplnění pole je nutná realokace. V nejhorším případě tato operace potřebuje čas až O(*N*).
- □ Pro vložení N prvků (včetně realokace) je tedy potřeba v nejhorším případě O(N) + O(N) = O(N).
- □ Amortizovaný čas na jedno vložení prvku je pak O(N)/N = O(1).

Fibonacciho halda

- Fibonacciho halda je druh haldy, který Principiálně vychází z binomiální haldy.
- Hlavní výhodou Fibonacciho haldy je nízká asymptotická složitost prováděných algoritmů.
- Operace Insert, AccessMin a Merge probíhají v O(1).
- Operace DecreaseKey probíhá v amortizovaném konstantním čase.
- Operace Delete a DeleteMin pracují s amortizovanou časovou složitostí O(log(n)).
- Užití Fibonacciho haldy není vhodné pro real-time systémy, protože některé operace mohou mít v nejhorším případě lineární složitost.

Fibonacciho halda

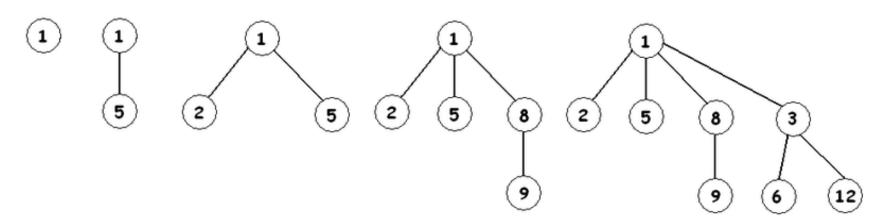
- Fibonacciho haldu tvoří skupina stromů vyhovující lokální podmínce na uspořádání haldy, která vyžaduje, aby pro každý uzel stromu platilo, že prvek, který reprezentuje, je menší než prvek reprezentovaný jeho potomky. Z této podmínky vyplývá, že minimálním prvkem je vždy kořen jednoho ze stromů.
- Vnitřní struktura Fibonacciho haldy je v porovnání s binomiální haldou daleko více flexibilní. Jednotlivé stromy nemají pevně daný tvar a v extrémním případě může každý prvek haldy tvořit izolovaný strom nebo naopak všechny prvky mohou být součástí jediného stromu hloubky N. Tato flexibilní struktura umožňuje velmi jednoduchou implementaci operací s haldou.
- Operace, které nejsou potřebné, odkládáme a vykonáváme je až v okamžiku, kdy je to nevyhnutelné, například spojení nebo vložení nového prvku se jednoduše provede spojením kořenových seznamů (s konstantní náročností) a jednotlivé stromy spojíme až při operaci snížení hodnoty klíče.

Fibonacciho halda

každý vrchol má nejvýše $\log(n)$ synů a velikost stromu řádu k je nejméně F_{k+2} , kde F_k je k-té Fibonacciho číslo. Kořen každého stromu řádu k má právě k potomků.

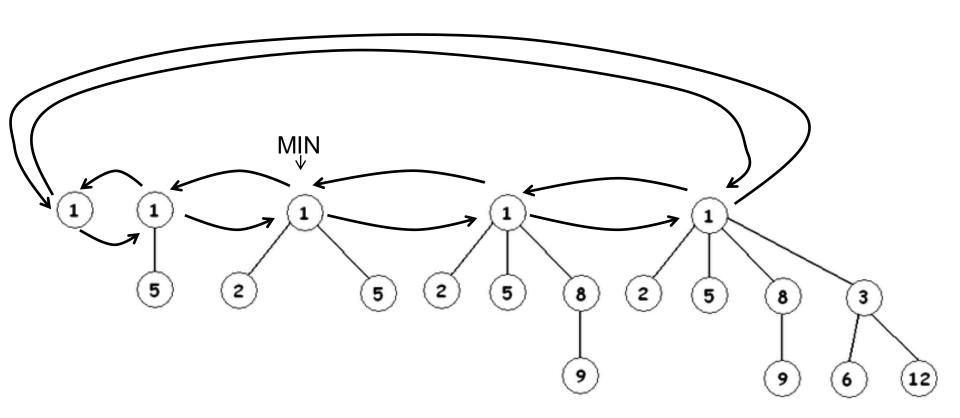
$$F_n = \begin{cases} 0, & \text{pro } n = 0; \\ 1, & \text{pro } n = 1; \\ F_{n-2} + F_{n-1} & \text{jinak.} \end{cases}$$

- Toto je dosaženo díky pravidlu, které dovoluje oříznout nejvýše jednoho syna od každého nekořenového prvku.
- Pokud je odříznut druhý syn, vrchol musí být odříznut od svého otce a stává se kořenem nového stromu.
- Počet stromů je snižován při operaci DeleteMin, kdy dochází ke spojování stromů.

Fibonacciho halda - reprezentace

 Jednotlivé stromy haldy jsou propojeny dvojitým kruhovým spojovým seznamem.

Fibonacciho halda - reprezentace

- N je aktuální počet prvků v haldě.
- MIN je ukazatel na strom jehož kořen obsahuje minimální prvek haldy
- $\mathbf{key}(x)$ je hodnota klíče vrcholu x.
- mark(x) je boolovská hodnota vrcholu x. Je to pomocná značka pro odebírání vrcholů. Pokud je nastavena na true nesmíme již žádného potomka x ze stromu odebírat.

- descendants(x) vrací všechny potomky x.
- parent(x) vrací rodiče x. Pro prvek x, který nemá rodiče vrací x.

Fibonacciho halda - Merge, Insert

Merge (H₁, H₂)

- Propojí oba dvojité kruhové seznamy do jednoho a updatuje ukazatel na MIN.
- □ O(1)

AccessMin

- □ Vrátí prvek reprezentovaný kořenem stromu, na nějž ukazuje *MIN ukazatel*.
- □ O(1)

Insert (x)

- Vytvoří se strom řádu 0, tedy jediný vrchol reprezentující přidávaný prvek x. Z tohoto stromu vytvoří Fibonacciho haldu.
- \square Nastaví mark(x) na false.
- □ Poté se zavolá **Merge** na obě haldy.
- □ O(1)

Fibonacciho halda - DeleteMin

DeleteMin

```
z = MIN;
      if z \neq \text{null then } \{
         for each x \in descendants(z) do
3.
             Vlož x do spojového seznamu stromů haldy;
4.
         Vyjmi z ze spojového seznamu stromů haldy;
5.
         if N = 1 then
            MIN = null
7.
8.
         else {
             MIN = ukazatel na libovolný kořen stromu v haldě;
9.
            Konsolidace;
10.
11.
         N--;
12.
13.
```

Fibonacciho halda - Konsolidace

Konsolidace

```
for i = 0 to max. možný řád stromu ve Fibonacciho haldě velikosti N do A[i] = null;
      for each s \in všechny stromy v haldě do {
2.
        x = \text{umístění kořene s}; d = \text{řád stromu } s;
3.
        while A[d] \neq \text{null do } \{
5.
          y = A[d];
          if key(x) > key(y) then prohod' x a y;
           Vyjmi y z haldy a připoj toto y k vrcholu x jako potomka;
7.
           mark(y) = false; A[d] = null; d++;
8.
9.
        A[d] = x;
10.
11.
      MIN = null;
12.
      for i = 0 to max. řád stromu v poli A do
13.
        if A[i] \neq null then {
14.
           vlož A[i] do spojového seznamu stromů haldy;
15.
           If (MIN = null) or (key(A[i]) < key(MIN)) then MIN = A[i];
16.
        }
17.
```

Fibonacciho halda - DecreaseKey, Delete

DecreaseKey (x,d)

```
    key(x) = key(x) - d;
    y = parent(x);
    if (x ≠ y) and (key(x) < key(y)) then {</li>
    Řez(x,y);
    KaskádovýŘez(y);
    }
    If key(x) < key(MIN) then MIN = x;</li>
```

Delete(x)

- Pomocí DecreaseKey(x,∞) snížíme hodnotu x na -∞;
- 2. DeleteMin;

Řez(x,y)

- 8. Odřízni podstrom *x* z potomků *y*;
- 9. Vlož *x* do spojového seznamu haldy;
- 10. mark(x) = false;

KaskádovýŘez(y)

```
    z = parent(y);
    if (y ≠ z) then
    if mark(y) = false then mark(y) = true
    else {
    Řez(y,z);
    KaskádovýŘez(z);
    }
```

Haldy - shrnutí

	binární halda	d-regulární halda	binomiální halda	Fibonacciho halda
AccessMin	O(1)	O(1)	O(1)	O(1)
DeleteMin	O(log(n))	O(log(n))	O(log(n))	O(n) amortizovaně: O(log(n))
Insert	O(log(n))	O(log(n))	O(log(n)) amortizovaně: O(1)	O(1)
Delete	O(log(n))	O(log(n))	O(log(n))	O(n) amortizovaně: O(log(n))
Merge	O(n)	O(n)	O(log(n))	O(1)
DecreaseKey	O(log(n))	O(log(n))	O(log(n))	O(log(n)) amortizovaně: O(1)

Reprezentace přirozených čísel

Nejčastější reprezentací přirozených čísel v počítači je číslo v binární soustavě:

hodnota čísla =
$$\sum_{i=0}^{n} b_i \times 2^i$$

kde n je počet bitů čísla a b_i je hodnota i-tého bitu.

- Často se ještě používá tzv. BCD (Binary Coded Decimal) notace, která kóduje číslo v desítkové soustavě po jednotlivých číslicích jako čtveřicích bitů (nibblů).
 - není tak efektivní (všechny možné kombinace čtveřice bitů nejsou využity)
 - □ často se používá v bankovních aplikacích, protože přesně koresponduje s desítkovou soustavou.

Reprezentace celých čísel

Doplňková reprezentace (nejčastější):

8-bit two's-complement integers

- Na operace sčítání a odčítání lze použít stejné algoritmy jako u předchozí binární reprezentace přirozených čísel.
- Znaménko +/- lze zjistit z nejvyššího bitu.
- V reprezentaci je pouze jedna nula.

Reprezentace čísel s pohyblivou řádovou čárkou

reprezentace:

$$s \times \frac{c}{b^{p-1}} \times b^e$$

kde s je signum (znaménko +/-)
c je mantisa (fraction)
b je základ (base) číselné soustavy (nejčastěji 2 nebo 10)
p je přesnost mantisy (počet číslic mantisy)
e je celočíselný exponent

- □ Do tohoto formátu bychom ještě chtěli zakódovat +∞ a -∞.
- Pokud je b=2 (nejčastější případ) dochází při zpracování vstupů a výstupů k některým problémům způsobeným konverzí z/do desítkové soustavy.

Reprezentace čísel s pohyblivou řádovou čárkou

Reprezentace podle IEEE 754:

význam	exponent	fraction
+/- nula	0	0
denormalizovaná čísla	0	nenulový
normalizovaná čísla	1 až 2 ^e - 2	cokoliv
+/- ∞	2 ^e - 1	0
NaN (Not a Number)	2 ^e - 1	nenulový

- Normalizovaná hodnota:
 - □ Hodnota = $(-1)^{sign} \times 2^{exponent-exponent bias} \times (1.fraction)$
- Denormalizovaná hodnota:
 - □ Hodnota = (-1) $^{sign} \times 2$ $^{exponent-exponent\ bias+1} \times (0.fraction)$

Reprezentace čísel s pohyblivou řádovou čárkou

- Reprezentace podle IEEE 754:
 - NaN (Not a Number) se používá k reprezentaci čísel, která byla výsledkem aritmetických operací s nestandardními vstupy:
 - všechny aritmetické operace s NaN jako s alespoň jedním operandem
 - výsledek dělení: 0/0, ∞/∞ , $\infty/-\infty$, $-\infty/\infty$ a $-\infty/-\infty$
 - výsledek násobení: 0×∞ a 0×-∞
 - výsledek sčítání: ∞ + (- ∞), (- ∞) + ∞ a k němu odpovídající odčítání.
 - aplikace argumentu funkce mimo svou doménu:
 - druhá odmocnina záporného čísla
 - logaritmus záporného čísla
 - □ trigonometrické funkce ...
 - □ NaN se ještě rozlišuje na Quiet (většinou nevyvolávají výjimky) a
 Signalling (většinou vyvolávají výjimky (přetečení, podtečení)).

Rozdíly počítačové a standardní aritmetiky

Platí:

- $\square 1 \cdot x = x$
- $\square x \cdot y = y \cdot x$
- $\square x + x = 2 \cdot x$
- Obecně nemusí platit
 - $\square x \cdot (1/x) = 1$
 - \Box (1 + x) 1 = x
 - $\square (x + y) + z = x + (y + z)$
- Častou chybou bývá přičítání např. jedničky ve floatu v cyklu s podmínkou ukončení na rovnost libovolného čísla nebo nerovnost u velkých čísel. Cyklus se pak typicky nezastaví.